

Ewa Pobłocka, pianistka i pedagog, należy do najwybitniejszych artystów swego pokolenia. ur. 21 listopada 1957, Chełmno. Na estradzie debiutowała w wieku dwunastu lat. Jest absolwentką Akademii Muzycznej w Gdańsku, laureatką konkursów w Vercelli, Bordeaux i Warszawie.

Występowała niemal we wszystkich krajach Europy, a także w obu Amerykach, Singapurze, Korei, Japonii i Australii. Grała w takich salach jak Herkules-Saal w Monachium, Musikhalle w Hamburgu, Auditorio Nacional w Madrycie, Barbican Centre w Nowym Jorku, Glenn Gould Studio w Toronto. Wielokrotnie wyjeżdżała na tournées z Orkiestrą Filharmonii Narodowej pod dyrekcją Kazimierza Korda. Występowała m.in. z London Symphony Orchestra, English Chamber Orchestra, Orchestra del Maggio Musicale Fiorentino, Niederösterreichisches Tonkünstlerorchester, Polską Orkiestrą Kameralną, Polish Chamber Orchestra, Leopoldinum, Wielką Orkiestrą Symfoniczną Polskiego Radia, pod dyrekcją takich artystów jak Witold Lutosławski, Andrzej Panufnik, Kazimierz Kord, Henryk Czyż, Jan Krenz, Stanisław Skrowaczewski, Jerzy Maksymiuk, Grzegorz Nowak, Wojciech Michniewski, Jerzy Katlewicz, Jerzy Salwarowski, Tadeusz Strugała, Antoni Wit, Reinbert de Leeuw, Jan Stanienda. We wrześniu 1990 inaugurowała Festiwal Muzyki Współczesnej „Warszawska Jesień” pierwszym polskim wykonaniem *Koncertu fortepianowego* Andrzeja Panufnika. Dokonała pierwszego nagrania płytowego tego utworu z London Symphony Orchestra pod dyrekcją kompozytora. Jej nagranie *Koncertu fortepianowego* Witolda Lutosławskiego z Wielką Orkiestrą Symfoniczną Polskiego Radia pod dyrekcją Lutosławskiego to pierwsza polska rejestracja tego dzieła. Nagranie to, opublikowane przez firmę CD Accord, uzyskało tytuł „Płyty Roku 1996” magazynu płytowego „Studio”. Jej interpretację *Koncertu* z okazji 80-tych urodzin kompozytora transmitowało 30 stacji radiowych z 27 krajów Europy. W lutym 1995 w Paryżu wykonaniem tego utworu zainaugurowała obchody 50-lecia UNESCO. Na Festiwalu „Présences” (Festival de création musicale) – Paryż ’95, dokonała prawykonania dedykowanego jej *Koncertu fortepianowego* Pawła Szymańskiego, powstałego na zamówienie Radia Francuskiego. Przedstawiła go również po raz pierwszy polskiej publiczności na Festiwalu „Warszawska Jesień” w 1995. Ewa Pobłocka dokonała nagrań dla wielu radiofonii i wytwórni płytowych: Deutsche Grammophon, Grüner & Jahr, Polskie Nagrania, Victor JVC, Pony Canyon, Conifer Records, KOS Warsaw Records, CD Accord. Nagrała pierwszy w historii fonografii komplet *20 Nokturnów* Johna Fielda, wszystkie *Pieśni bez słów* Felixa Mendelssohna-Bartholdy, komplet utworów fortepianowych Edwarda Griega, *Koncerty fortepianowe* Wolfganga Amadeusa Mozarta z Orkiestrą „Leopoldinum” pod kierunkiem Jana Staniendy, *Nokturny* Fryderyka Chopina nagrane po raz pierwszy według *Narodowego Wydania Dzieł Wszystkich Chopina* pod redakcją Jana Ekiera, *Pieśni* Mieczysława Karłowicza – wspólnie z Jadwigą Rappé, antologię pieśni francuskiej z Olgą Paiecznik, *Koncerty fortepianowe* Andrzeja Panufnika, Witolda Lutosławskiego i Pawła Szymańskiego z towarzyszeniem Orkiestry Filharmonii Narodowej pod dyrekcją Kazimierza Korda oraz pieśni Fryderyka Chopina, Stanisława Moniuszki, Mieczysława Karłowicza, Karola Szymanowskiego i Witolda Lutosławskiego – z Ewą Podleś. Jako pierwsza w Polsce dokonała nagrania kompletu Partit J.S.Bacha przez wytwórnię CD Accord. Jej najnowsze nagranie to

komplet Nokturnów G.Faure wszystkie inwencje i duety J.S.Bacha oraz utwory fortepianowe J.Brahmsa /Victor JVC/.

Chętnie wykonuje muzykę kameralną, współpracowała m.in. z Jadwigą Rappé, Ewą Podleś, Olgą Pasiecznik. Stale współpracuje z Kwartetem Śląskim. Razem z Markiem Mosiem i Andrzejem Bauerem stworzyła Trio XXI wieku.

Ewa Pobłocka jest profesorem gościnnym University of Art w Nagoya /od 2006 roku/. Od 1996 związana także była z Uniwersytetem w Calgary, gdzie prowadziła Kursy Mistrzowskie, od października 2000 prowadzi klasę fortepianu w Akademii Muzycznej w Bydgoszczy, a od 2007 klasę fortepianu w Akademii Muzycznej w Warszawie. W 2007 otrzymała tytuł profesora. Zapraszana jest do jury wielu międzynarodowych konkursów pianistycznych.

W 2004 otrzymała doroczną Nagrodę Ministra Kultury oraz została odznaczona przez Prezydenta RP Krzyżem Kawalerskim Orderu Odrodzenia Polski.

Ewa Pobłocka jest pianistką wszechstronną, o bardzo bogatym repertuarze. Odnosi sukcesy grając zarówno Bacha, jak i Lutosławskiego.

„Uwielbiam Bacha, coraz więcej gram Mozarta, a także muzyki współczesnej. Zwłaszcza *Koncert* Lutosławskiego otworzył przede mną nieznaną dotąd obszar muzycznego piękna. To wspaniały utwór, napisany świetnie na fortepian. Daje pianiście możliwość pokazania się od różnych stron: fakturą nawiązuje do XIX-wiecznej tradycji, wymaga impresjonistycznej wrażliwości na barwę, bartórkowskiej precyzji rytmicznej, śpiewnego dźwięku i szerokiej frazy. Uwielbiam ten *Koncert* i ćwiczę go jak Bacha. A do Bacha mam specjalny stosunek, ale też ta muzyka wymaga specjalnego nastawienia. Bacha nie można grać «z marszu», ani mieszać go z inną muzyką. Podobnie jest z Schubertem. Wracając zaś do muzyki współczesnej: chętnie grałabym ją częściej niż dotychczas - *Koncert* Lutosławskiego, *Sonatę* Albana Berga. Ale tylko w niektórych krajach - w Niemczech, Skandynawii - publiczność jest gotowa słuchać muzyki współczesnej. (...) Jestem wielką miłośniczką śpiewu. Z upodobaniem akompaniuję śpiewakom, z przyjemnością chodzę do opery. W niemal każdym utworze Mozarta słyszę którąś z jego genialnych oper.

I bardziej niż mistrzowie techniki poruszają mnie pianiści, których gra zawiera wielki ładunek emocji i liryzmu: Mieczysław Horszowski grający Bacha i Mozarta, Martha Argerich w repertuarze schumannowskim. Z wielkim wzruszeniem słucham Światosława Richtera, wykonującego *Fantazję c-moll* Mozarta albo Radu Lupu czy Murraya Perahii, grających *Fantazję c-moll* Schuberta. Chciałabym, żeby moje koncerty wywoływały podobne wzruszenie słuchaczy. Muzyka powinna wzruszać.”
(„Studio” 1994 nr 5)